Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0014

Drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în acest domeniu – raport anual pe 2025

Rezoluția Parlamentului European din 21 ianuarie 2026 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în acest domeniu – raport anual pe 2025 (2025/2166(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

– având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului,

– având în vedere articolele 2, 3, 8, 21, 23 și 36 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

– având în vedere articolele 17 și 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

– având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului și alte tratate și instrumente aplicabile ale ONU în domeniul drepturilor omului,

– având în vedere Convenția ONU pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid, adoptată la 9 decembrie 1948,

– având în vedere Convenția de la Geneva privitoare la tratamentul prizonierilor de război, adoptată la 12 august 1949,

– având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la 10 decembrie 1984 și protocolul opțional la aceasta, adoptat la 18 decembrie 2002,

– având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 13 septembrie 2007,

– având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap din 12 decembrie 2006 și protocolul opțional la aceasta, adoptat la 13 decembrie 2006,

– având în vedere Declarația privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și de discriminare bazate pe religie sau convingere, proclamată prin Rezoluția 36/55 a Adunării Generale a ONU din 25 noiembrie 1981,

– având în vedere Declarația ONU din 18 decembrie 1992 cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale, etnice, religioase și lingvistice,

– având în vedere Convenția ONU din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului și cele două protocoale opționale la aceasta, adoptate la 25 mai 2000,

– având în vedere Protocoalele nr. 6 și nr. 13 la Convenția Consiliului Europei din 28 aprilie 1983 pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind abolirea pedepsei cu moartea,

– având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice,

– având în vedere Concluziile Consiliului din 27 ianuarie 2025 privind prioritățile UE pentru 2025 în cadrul forurilor ONU însărcinate cu apărarea drepturilor omului,

– având în vedere Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024, adoptat de Consiliu la 17 noiembrie 2020, și evaluarea sa la jumătatea perioadei, adoptată la 9 iunie 2023,

– având în vedere Regulamentul (UE) 2020/1998 al Consiliului din 7 decembrie 2020 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului[1],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/947 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2021 de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională - „Europa globală”, de modificare și abrogare a Deciziei nr. 466/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) 2017/1601 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului[2],

– având în vedere Strategia UE privind drepturile copilului

---

1 JO L 410 I, 7.12.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1998/oj.

2 JO L 209, 14.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/947/oj.

(COM(2021)0142),

– având în vedere Orientările UE privind promovarea și protecția libertății de religie sau de convingere,

– având în vedere Orientările UE privind libertatea de exprimare online și offline, adoptate de Consiliu la 12 mai 2014,

– având în vedere Orientările revizuite ale politicii UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, adoptate de Consiliu la 16 septembrie 2019,

– având în vedere Orientările revizuite ale UE privind copiii și conflictele armate, aprobate de Consiliu la 24 iunie 2024,

– având în vedere propunerea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 3 mai 2023 de regulament al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva actelor grave de corupție (JOIN(2023)0013),

– având în vedere Orientările UE privind promovarea respectării dreptului internațional umanitar,

– având în vedere Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale din 17 iulie 1998,

– având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2019 referitoare la Orientările UE și mandatul trimisului special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingere în afara UE[3],

– având în vedere rezoluția sa din 8 iulie 2021 referitoare la regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (Legea Magnițki a UE)[4],

– având în vedere Concluziile Consiliului din 27 mai 2024 privind alinierea Planului de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 la cadrul financiar multianual 2021-2027,

– având în vedere Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen și emanciparea femeilor în acțiunile externe ale UE pentru perioada 2021-2025 (GAP III),

– având în vedere Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului, adoptate de Consiliu la 14 iunie 2004,

– având în vedere Raportul anual al UE pe 2024 privind drepturile omului și democrația în lume,

---

3 JO C 411, 27.11.2020, p. 30.
4 JO C 99, 1.3.2022, p. 152.

– având în vedere Premiul Saharov pentru libertatea de gândire, care în 2025 a fost decernat jurnalistului belarus Andrzej Poczobut și jurnalistei georgiene Mzia Amaglobeli,

– având în vedere rezoluția sa din 2 aprilie 2025 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în acest domeniu – raport anual pe 2024[5] și rezoluțiile sale anterioare referitoare la rapoartele anuale precedente,

– având în vedere rezoluțiile sale referitoare la încălcări ale drepturilor omului, ale democrației și ale statului de drept (cunoscute sub denumirea de rezoluții de urgență), adoptate în conformitate cu articolul 150 din Regulamentul său de procedură, în special cele adoptate în 2025,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere avizul Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A10-0262/2025),

A. întrucât UE se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, așa cum se prevede la articolele 2 și 21 din TUE; întrucât acțiunea UE la nivel mondial trebuie să fie ghidată de universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și de faptul că protecția și apărarea efectivă a drepturilor omului și a democrației se află în centrul acțiunii externe a UE;

B. întrucât consecvența și coerența politicilor interne și externe ale UE sunt esențiale pentru realizarea unei politici eficace și credibile a UE în domeniul drepturilor omului, precum și pentru apărarea și sprijinirea libertății și a democrației;

C. întrucât sistemele democratice sunt cele mai adecvate pentru a garanta că fiecare persoană se poate bucura de drepturile omului și de drepturile fundamentale; întrucât o lume a democrațiilor, înțelese ca sisteme democratice mature, este, în ansamblu, o lume mai sigură, dat fiind că acestea dispun de mecanisme solide de control și echilibru menite să împiedice comportamentul imprevizibil al autocrațiilor pe scena internațională; întrucât, în prezent, doar 29 % din populația lumii trăiește în democrații liberale, ceea ce reprezintă o scădere bruscă față de 52 % în 2009; întrucât creșterea autoritarismului, a iliberalismului și a populismului amenință ordinea internațională bazată pe norme, protecția și promovarea drepturilor omului în lume, precum și valorile și principiile pe care se întemeiază UE; întrucât terorismul și extremismul sunt, de

---

5 JO C, C/2025/4390, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4390/oj.

asemenea, în creștere și amenință la rândul lor aceste valori și principii;

D. întrucât UE, pe de o parte, crede cu tărie în multilateralism, într-o ordine internațională bazată pe norme și în setul de valori, principii și norme universale care ghidează statele membre ale ONU și pe care statele membre ale ONU s-au angajat să le respecte, în conformitate cu Carta ONU, iar pe de altă parte sprijină pe deplin toate aceste elemente;

E. întrucât reacțiile ostile la nivel mondial îndreptate împotriva egalității de gen și a drepturilor fundamentale, inclusiv a drepturilor femeilor, precum și intensificarea retoricii anti-LGBTIQ+ subminează drepturile celor mai vulnerabile persoane;

F. întrucât utilizarea abuzivă a tehnologiilor de supraveghere digitală și de inteligență artificială amenință din ce în ce mai mult viața privată, libertatea de exprimare și apărătorii drepturilor omului;

G. întrucât legitimitatea ordinii internaționale bazate pe norme, pe care UE o sprijină cu fermitate și urmărește să o protejeze, depinde de respectarea deciziilor organismelor internaționale, cum ar fi rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și ordonanțele și hotărârile Curții Internaționale de Justiție (CIJ) și ale Curții Penale Internaționale (CPI); întrucât există tot mai multe amenințări fără precedent la nivel mondial la adresa respectării acestor ordonanțe și hotărâri, precum și, în general, la adresa respectării dreptului internațional, a dreptului în materie de drepturi ale omului și a dreptului internațional umanitar în conflictele emergente și în curs; întrucât regimurile autoritare și iliberale denaturează utilizarea forumurilor multilaterale pentru a promova o agendă reacționară care contestă drepturile omului și ordinea multilaterală și bazată pe norme; întrucât discreditarea și atacarea organizațiilor multilaterale au consecințe grave, cum ar fi promovarea unei culturi a impunității; întrucât instituțiile internaționale, funcționarii acestora și cei care cooperează cu acestea sunt supuși din ce în ce mai mult atacurilor și amenințărilor; întrucât comunitatea internațională, inclusiv UE, poartă responsabilitatea de a menține ordinea internațională bazată pe norme, asigurând respectarea sa de către toate părțile, inclusiv de către partenerii săi;

H. întrucât reducerile masive ale finanțării internaționale pentru drepturile omului, sprijinirea democrației și mass-media independentă au transformat UE într-unul dintre ultimii actori globali majori în acest domeniu;

I. întrucât ONU se află într-o situație financiară critică și profund îngrijorătoare, confruntându-se cu o reducere cu 20 % a personalului și cu o diminuare a bugetului general cu 500 de milioane USD, la care se adaugă reduceri semnificative în cadrul agențiilor sale

însărcinate cu menținerea păcii, cu activități umanitare și cu activități în domeniul sănătății, ca urmare a retragerii sprijinului financiar internațional;

J. întrucât Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 a fost prelungit până în 2027 și ar trebui să înceapă lucrările de elaborare a unui plan îmbunătățit pentru perioada 2028-2034, în paralel cu pregătirea noului cadru financiar multianual (CFM), pentru a răspunde noilor provocări cu care se confruntă lumea; întrucât structura revizuită propusă a noului CFM nu prevede un program dedicat și o alocare bugetară specifică pentru drepturile omului, democrație și statul de drept, ceea ce generează preocupări legate de subfinanțare, lipsa de previzibilitate și erodarea priorităților tematice;

K. întrucât apărătorii drepturilor omului, inclusiv ai drepturilor femeilor, și organizațiile societății civile sunt parteneri esențiali ai UE în eforturile acesteia de a proteja și a promova drepturile omului, democrația și statul de drept; întrucât guverne și actori nestatali din întreaga lume restrâng și mai mult spațiul civil prin cenzurarea, reducerea la tăcere și hărțuirea din ce în ce mai frecventă a apărătorilor drepturilor omului și a organizațiilor societății civile, a jurnaliștilor, a comunităților religioase, a liderilor opoziției și a altor grupuri vulnerabile, printre altele, în exercitarea activității lor;

L. întrucât guvernele din întreaga lume recurg tot mai des la cenzurarea, reducerea la tăcere și hărțuirea apărătorilor drepturilor omului și a organizațiilor societății civile în activitatea lor; întrucât acest comportament include măsuri precum acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice (SLAPP), politici guvernamentale restrictive, campanii de defăimare, discriminare, intimidare și violență, inclusiv execuții extrajudiciare, răpiri, precum și arestări și detenții arbitrare; întrucât atacurile împotriva apărătorilor drepturilor omului se extind tot mai mult la familiile și la comunitățile acestora;

M. întrucât persecutarea minorităților religioase constituie o încălcare a libertății religioase sau de convingere, unul dintre drepturile fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în dreptul internațional;

N. întrucât comunitățile creștine din Orientul Mijlociu, printre cele mai vechi din lume, continuă să se confrunte cu persecuții grave, discriminare, strămutare forțată și restricții privind libertatea lor religioasă sau de convingere;

O. întrucât Directiva (UE) 2024/1712[6] a modificat Directiva 2011/36/UE[7] pentru a include exploatarea maternității de substituție, căsătoria forțată și adopția ilegală printre practicile care constituie trafic de ființe umane;

P. întrucât Convenția de la Istanbul, la care UE a aderat recent, deși a fost ratificată numai de unele state membre, afirmă că conflictele armate au ca rezultat încălcări repetate ale drepturilor omului ce afectează populațiile civile, în special femeile, care sunt supuse violului și violenței sexuale utilizate ca arme de război și care se confruntă cu o intensificare a violenței de gen în timpul conflictelor și ulterior, supraviețuitoarele rămânând fără acces la justiție sau la sprijin medical și psihologic adecvat; întrucât convenția menționată anterior definește violența împotriva femeilor drept o încălcare a drepturilor omului;

Q. întrucât egalitatea de gen este o valoare fundamentală a UE și drepturile fundamentale ale femeilor și ale fetelor, inclusiv drepturile lor sexuale și reproductive, sunt în continuare încălcate în întreaga lume; întrucât femeile sunt afectate în mod specific și disproporționat de conflicte, schimbările climatice și migrație, confruntându-se inclusiv cu riscuri ridicate de violență de gen și marginalizare economică și cu bariere în accesarea resurselor; întrucât apărătorii drepturilor omului și organizațiile societății civile care se axează pe drepturile femeilor continuă să se confrunte cu un spațiu tot mai restrâns pentru activitatea lor esențială, precum și cu amenințări de violență, hărțuire și intimidare;

R. întrucât organizațiile societății civile care reprezintă persoanele cu dizabilități și familiile acestora joacă un rol esențial în promovarea drepturilor omului și în construirea unor societăți democratice și incluzive; întrucât persoanele cu dizabilități, în special femeile și fetele, se confruntă cu o discriminare intersecțională în contexte de conflict, migrație și trafic și întrucât acțiunea externă a UE trebuie să garanteze incluziunea deplină a acestora și accesul lor egal, în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap;

S. întrucât criza climatică reprezintă o amenințare la adresa întregii umanități și este, în esență, o criză a drepturilor omului care subminează drepturile la viață, hrană, apă și salubritate, sănătate, cultură și multe altele în fiecare regiune a lumii, astfel cum au

---

6 Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia (JO L, 2024/1712, 24.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1712/oj).

7 Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia (JO L 101, 15.4.2011, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/36/oj).

recunoscut Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) și Consiliul ONU pentru Drepturile Omului;

T. întrucât sprijinirea democrației se află în centrul acțiunii externe a UE, observarea alegerilor fiind unul dintre instrumentele-cheie ale setului de instrumente al UE;

U. întrucât, în 2024, mai mult de jumătate din populația lumii s-a prezentat la urne și multe dintre alegerile desfășurate au făcut obiectul manipulării, al dezinformării și al încercărilor de ingerință din interiorul sau din afara țării; întrucât tendințe similare sunt observate în 2025;

V. întrucât clasamentul mondial al libertății presei din 2025 realizat de organizația Reporteri fără Frontiere (RSF) arată că peste jumătate din populația lumii trăiește în țări în care libertatea presei se află într-o situație „foarte gravă”, situația globală a libertății presei fiind în prezent clasificată drept „dificilă” pentru prima dată în istoria acestui clasament; întrucât, potrivit Barometrului RSF pentru 2025, în ziua de joi, 10 septembrie 2025, numărul jurnaliștilor și lucrătorilor din mass-media uciși de la 1 ianuarie 2025 ajunsese la 51, în timp ce 527 erau deținuți, 25 luați ostatici și 142 dați dispăruți;

W. întrucât anul trecut a fost marcat de o proliferare și mai accentuată a legilor privind influența străină și „agenții străini”, inclusiv în țările candidate la aderarea la UE, aceste legi vizând organizațiile societății civile și canalele mass-media și încercând să le împiedice să primească sprijin financiar din străinătate, inclusiv din partea UE și a statelor sale membre, creând astfel un climat de frică și de autocenzură;

X. întrucât, conform Raportului UNESCO de monitorizare a educației la nivel mondial pe 2025, 272 de milioane de copii și tineri sunt privați de dreptul lor fundamental la educație și nu merg la școală, ceea ce reprezintă o creștere considerabilă de 21 de milioane față de ultima estimare raportată, de 251 de milioane; întrucât fetele și femeile continuă să fie afectate nu numai de sărăcie, ci și de normele culturale, prejudecățile de gen, căsătoriile timpurii și violență prin politici oficiale discriminatorii care le împiedică să aibă acces la educație și la piața muncii, iar, potrivit UNICEF, una din trei fete adolescente din gospodăriile cele mai sărace nu au fost niciodată la școală;

Y. întrucât regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului – Legea Magnițki a UE[8], adoptată în decembrie 2020,

---

8 Decizia (PESC) 2020/1999 a Consiliului din 7 decembrie 2020 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului (JO L 410 I, 7.12.2020, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/1999/oj) și Regulamentul (UE) 2020/1998 al Consiliului din 7 decembrie 2020.

permite UE să impună măsuri restrictive persoanelor și entităților responsabile de încălcări grave ale drepturilor omului la nivel mondial; întrucât unele state membre ale UE au adoptat propria lor legislație națională de tip Magnițki;

Z. întrucât represiunea transnațională reprezintă un fenomen bine documentat, care se desfășoară într-un context mondial de deteriorare a drepturilor omului, de restrângere a spațiului civic și de răspândire din ce în ce mai mare a regimurilor autoritare tot mai represive și impunătoare;

AA. întrucât lipsa independenței judiciare subminează separarea puterilor, slăbește statul de drept și contribuie la regresul democratic;

AB. întrucât teritorii ale anumitor țări, inclusiv din UE, rămân sub ocupația militară a unor puteri străine, cu încălcarea dreptului internațional și a rezoluțiilor relevante ale Consiliului de Securitate al ONU; întrucât continuă să existe încălcări persistente ale drepturilor omului, inclusiv ale drepturilor de proprietate, ale libertății de circulație și de cult, precum și restricții privind accesul la patrimoniul cultural și religios și conservarea acestuia în zonele ocupate; întrucât problema persoanelor dispărute și a dreptului familiilor la adevăr și justiție rămâne nesoluționată,

Amenințări tot mai mari și provocări globale la adresa drepturilor omului și a democrației

1. își reafirmă pozițiile exprimate în raportul său anual pe 2024, adoptat la 2 aprilie 2025, cu privire la universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și protejarea demnității inerente a tuturor ființelor umane, pe baza valorilor și principiilor UE care ghidează acțiunea Uniunii pe scena internațională în temeiul articolului 21 din TUE; reiterează, în special, concluziile sale privind drepturile femeilor, ale copiilor, ale migranților și ale refugiaților, ale minorităților religioase și etnice, precum și ale tuturor celor care continuă să fie afectați de încălcări ale drepturilor omului în moduri deosebit de insidioase din cauza rasei, etniei, religiei, castei, genului, sexualității, dizabilității sau statutului lor socioeconomic, și își reafirmă preocuparea în ceea ce privește încălcările libertății de gândire, de conștiință sau de religie, ale libertății de exprimare, ale libertății mass-mediei și ale dreptului la informare și la participare publică; își reafirmă opoziția categorică față de pedeapsa cu moartea;

2. insistă că respectarea și protejarea efectivă a drepturilor omului și a libertăților fundamentale trebuie să fie piatra de temelie a politicii externe a UE; invită UE să continue să dezvolte un set cuprinzător de instrumente pentru a consolida drepturile omului și democrația la nivel mondial; invită UE și statele sale membre să continue să conducă prin puterea exemplului, în conformitate cu valorile Uniunii,

precum și să promoveze și să susțină cu strictețe drepturile omului și justiția internațională;

Regresul democratic

3. condamnă deteriorarea situației globale a drepturilor omului și tendința, în mod clar accelerată, de încălcări și abuzuri ale drepturilor omului și de regres democratic în întreaga lume, de exemplu încălcările drepturilor femeilor, execuțiile, execuțiile extrajudiciare, arestările și detențiile arbitrare, tortura și relele tratamente, violența de gen, precum și reprimarea societății civile, a opozanților politici, a grupurilor marginalizate și vulnerabile, inclusiv copiii și persoanele în vârstă, migranții, refugiații și solicitanții de azil și minoritățile etnice și religioase;

4. subliniază că UE trebuie să fie pe deplin pregătită să contracareze ascensiunea autoritarismului, a totalitarismului și a populismului, precum și încălcările tot mai frecvente ale principiilor universalității drepturilor omului, ale democrației și ale dreptului internațional umanitar; constată că dreptul de a participa la alegeri libere și corecte este atacat de regimurile autoritare, totalitare și iliberale; regretă că obstacolele în calea exercitării depline a acestor drepturi sunt din ce în ce mai prezente în mai multe democrații mature; subliniază că regimurile menționate anterior organizează alegeri false cu scopul de a le legitima puterea, deoarece nu dispun de condiții reale de contestare, legitimitate și pluralism;

5. subliniază că este important ca fetele să beneficieze de o educație de calitate și să se asigure egalitatea de șanse, condiții esențiale pentru capacitarea femeilor și pentru exercitarea deplină a drepturilor lor; subliniază că investițiile în educația fetelor la nivel mondial generează rezultate pozitive în cadrul societăților, de care vor beneficia și generațiile viitoare; reiterează că este nevoie de o educație sexuală și relațională cuprinzătoare, adaptată vârstei și bazată pe dovezi, precum și de eliminarea, atât în interiorul, cât și în afara UE, a stereotipurilor de gen și a normelor societale dăunătoare care generează inegalități;

6. subliniază nevoia critică de a proteja drepturile femeilor însărcinate, asigurând un sprijin cuprinzător pentru sănătatea, siguranța și demnitatea acestora;

7. subliniază importanța combaterii tuturor formelor de exploatare sexuală a femeilor, inclusiv a traficului în scopul exploatării sexuale; subliniază necesitatea de a preveni și de a combate legalizarea și normalizarea prostituției, care riscă să încurajeze exploatarea, abuzul și criminalitatea organizată; solicită politici eficace axate pe măsuri de prevenire, pe protejarea și sprijinirea victimelor, precum și pe urmărirea penală a celor care profită de pe urma exploatării sexuale;

8. reafirmă că violul rămâne una dintre cele mai răspândite forme de

încălcare a drepturilor omului și reamintește că violul, definit pe baza lipsei consimțământului, trebuie să fie incriminat de dreptul UE în conformitate cu temeiul juridic existent; condamnă în termenii cei mai fermi folosirea violului și a altor forme de violență sexuală ca armă de război, cu scopul de a teroriza populațiile civile, de a înăbuși rezistența și de a distruge comunitățile; reamintește că astfel de acte pot constitui crime de război, crime împotriva umanității sau acte care contribuie la genocid în temeiul dreptului internațional;

9. invită UE și actorii globali să denunțe practicile precum mutilarea genitală a femeilor, căsătoriile forțate și timpurii, violența „în numele onoarei” și uciderile; solicită acțiuni decisive la nivelul UE și la nivel mondial pentru a preveni traficul de femei și de fete și pentru a sprijini victimele violenței sexuale și de gen;

10. subliniază că atacurile cibernetice, dezinformarea și informarea greșită, adesea utilizate ca instrumente de ingerință externă, inclusiv în perioadele electorale, contribuie la această tendință de declin democratic; subliniază importanța esențială a unor surse de informare de încredere, independente și diverse, precum și a unui jurnalism de calitate, nu numai pentru asigurarea transparenței și a responsabilității, ci și pentru consolidarea rezilienței instituțiilor democratice și pentru participarea informată a cetățenilor la viața publică; se declară, prin urmare, profund îngrijorat de problemele tot mai mari și multidimensionale cu care se confruntă presa independentă, de exemplu intensificarea atacurilor împotriva jurnaliștilor și scăderea finanțării; reafirmă că libertatea de exprimare este un drept al omului, vital pentru dezvoltarea unei societăți pluraliste și democratice; condamnă intensificarea cenzurării, reducerii la tăcere și hărțuirii jurnaliștilor, apărătorilor drepturilor omului și organizațiilor societății civile în activitatea lor, prin aplicarea așa-numitelor legi privind agenții străini, precum și prin alte măsuri legislative și nelegislative adoptate de regimurile autoritare și iliberale; observă că acest comportament include măsuri precum acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice (SLAPP), politici guvernamentale restrictive, represiune transnațională, campanii de defăimare, discriminare, intimidare, detenție arbitrară și violență, care au un impact de durată asupra carierei și siguranței lor; subliniază în acest sens rolul jucat de cei care verifică veridicitatea informațiilor în peisajul mediatic, asigurând astfel faptul că publicul poate avea încredere în informațiile pe care le primește;

11. subliniază rolul esențial pe care îl joacă societatea civilă în buna funcționare a democrației; se declară extrem de preocupat de limitarea continuă a spațiului societății civile și de amenințările tot mai mari la adresa activității apărătorilor drepturilor omului și a membrilor organizațiilor societății civile, precum și a familiilor, comunităților și avocaților acestora și consideră deosebit de îngrijorătoare mijloacele din ce în ce mai sofisticate utilizate pentru a-i persecuta; condamnă cu fermitate detenția arbitrară și uciderea

acestora; regretă acțiunile întreprinse de guverne din întreaga lume pentru a restrânge spațiul civic, cum ar fi introducerea de către acestea a unei legislații adaptate menite să limiteze finanțarea organizațiilor neguvernamentale, inclusiv finanțarea din surse externe, adoptarea așa-numitelor legi privind agenții străini și folosirea greșită a legilor împotriva terorismului sau a corupției pentru a limita libertatea de întrunire și a înlătura apărătorii drepturilor omului; denunță reprimarea protestatarilor pașnici și a protestelor și organizațiilor conduse de tineri și studenți din întreaga lume, unele cazuri de tortură și de rele tratamente având ca rezultat decese și alte încălcări grave;

12. condamnă obstrucționarea participării independente a societății civile la forumurile multilaterale, de exemplu prin instrumentalizarea ONG-urilor afiliate guvernelor și prin intimidări și represalii;

13. subliniază importanța activității apărătorilor drepturilor omului în promovarea drepturilor omului; regretă, cu toate acestea, atacurile tot mai frecvente împotriva apărătorilor drepturilor omului; condamnă impunitatea care însoțește încălcările comise împotriva apărătorilor drepturilor omului, atât în sfera publică, cât și în cea privată; insistă asupra amenințărilor specifice cu care se confruntă apărătoarele drepturilor omului și asupra lipsei de răspundere pentru astfel de acte; observă metodele tot mai sofisticate utilizate pentru persecutarea acestora în interiorul și în afara țărilor lor, inclusiv prin diverse forme de represiune transnațională și amenințări, de exemplu prin mijloace financiare, supraveghere, intimidare, hărțuire digitală și detenția motivată politic a disidenților și activiștilor din străinătate;

14. subliniază că regimurile autocratice și iliberale profită din ce în ce mai mult în mod ilegal de legislația internațională în domeniul financiar și al securității cibernetice, precum legile privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului sau standardele Grupului de Acțiune Financiară Internațională, pentru a viza vocile disidente și pentru a obține datele lor comportamentale, inclusiv pe teritoriul UE;

15. evidențiază că persoanele LGBTIQ+ sunt deosebit de vulnerabile în situațiile de război și de strămutare forțată, confruntându-se cu persecuții și violență; invită Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să se asigure că asistența externă a UE include măsuri de protecție și de garantare a siguranței în aceste situații;

16. insistă că, în timpul conflictelor și al strămutărilor forțate, sarcina îngrijirii este suportată în mod disproporționat de femei și fete, ceea ce le limitează accesul la educație, la posibilități de angajare și la participarea politică; solicită ca ajutorul umanitar al UE să includă măsuri de sprijinire a îngrijitorilor;

17. consideră că, deși utilizarea tehnologiilor noi și emergente, cum ar fi

inteligența artificială (IA), are potențialul de a îmbunătăți considerabil calitatea vieții oamenilor, aplicarea lor fără restricții sau discernământ prezintă, de asemenea, amenințări grave la adresa democrației și a drepturilor omului, având în vedere și faptul că această transformare poate fi modelată de date părtinitoare și determinată de algoritmi care adesea consolidează discriminarea; condamnă faptul că regimurile autoritare recurg tot mai des la utilizarea necorespunzătoare și abuzivă a tehnologiei de recunoaștere facială, a supravegherii digitale în masă, a deepfake-urilor și a campaniilor de dezinformare, a cenzurării conținutului online, precum și a suprimării informațiilor, a atacurilor cibernetice, a încălcării securității datelor, a operațiunilor de influențare online sponsorizate de stat și a întreruperilor tot mai frecvente ale internetului ca instrumente coercitive puternice; subliniază că întreruperea internetului este adesea utilizată de regimurile autoritare pentru a reduce la tăcere disidența politică și a limita libertatea politică; constată că, în absența unor garanții minime solide privind drepturile omului, tehnologiile relevante riscă să fie exportate către sisteme autocratice, facilitând, astfel, încălcări ale drepturilor omului în alte țări;

18. condamnă valul de opoziție din diferite părți ale lumii împotriva egalității de gen și a drepturilor femeilor și ale persoanelor LGBTIQ+; subliniază că aceste tendințe reprezintă o amenințare la adresa principiilor fundamentale consacrate în Tratatul privind Uniunea Europeană;

19. condamnă în termenii cei mai fermi intensificarea atacurilor la adresa sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente în întreaga lume; reafirmă că refuzarea accesului la servicii de sănătate sexuală și reproductivă cuprinzătoare și de calitate, inclusiv la avorturi legale și în condiții de siguranță, constituie o formă de violență de gen;

20. își reafirmă îngrijorarea cu privire la încălcarea dreptului la libertatea de gândire, de conștiință, religioasă și de convingere, precum și cu privire la creșterea la nivel mondial a intoleranței față de actorii din sfera religioasă și comunitățile confesionale de la nivel local; regretă instrumentalizarea politică a identităților religioase și excluderea minorităților religioase, inclusiv de la participarea politică, precum și atacurile asupra siturilor culturale și istorice; subliniază că libertatea de a-și alege religia sau convingerea este un drept al omului care nu poate fi pedepsit; condamnă, prin urmare, existența și aplicarea așa-numitelor legi privind apostazia și a legilor privind blasfemia care conduc la pedepse aspre, tratamente degradante și, în unele cazuri, chiar la condamnări la moarte;

21. condamnă practica maternității de substituție în scopuri comerciale, care poate implica exploatarea reproductivă și utilizarea corpului femeii cu intenția de a obține un câștig financiar sau de altă natură, în special în cazul femeilor deosebit de vulnerabile din țările din

afara UE; invită Comisia să ia măsuri pentru a sprijini combaterea practicii maternității de substituție în scopuri comerciale;

Multilateralismul

22. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la criza globală persistentă a lipsei de răspundere și evidențiază lupta continuă pentru a pune capăt impunității pentru încălcările drepturilor internaționale fundamentale ale omului și ale dreptului internațional umanitar în conflictele din întreaga lume; reafirmă neutralitatea esențială și rolul vital al ajutorului umanitar în toate situațiile de conflict și de criză; subliniază repercusiunile grave ale subminării și atacării organizațiilor multilaterale, cum ar fi ONU, care riscă să promoveze o cultură a impunității și să slăbească atât încrederea în sistemul ONU, cât și eficacitatea acestuia; invită UE să apere cadrul juridic internațional și să pună în aplicare măsuri solide pentru a asigura respectarea acestor legi; este profund îngrijorat de faptul că activitatea instituțiilor multilaterale în domeniul drepturilor omului și ordinea multilaterală bazată pe norme se confruntă cu amenințări și atacuri fără precedent; regretă profund decizia luată de unele țări de a se retrage din Consiliul ONU pentru Drepturile Omului și anunțurile acestora că nu vor participa la evaluarea periodică universală; condamnă încercările constante de subminare și discreditare a ONU, a Secretarului său General, a raportorilor speciali și a agențiilor sale, cum ar fi cele care furnizează ajutor umanitar, precum și atacurile asupra misiunilor sale de menținere a păcii;

23. reiterează necesitatea ca UE și statele sale membre să se exprime la unison în cadrul ONU și în alte forumuri multilaterale, pentru a aborda în mod eficace problemele mondiale privind drepturile omului și democrația în aceste forumuri, și să susțină cele mai ferme poziții, în conformitate cu standardele internaționale în materie de drepturi ale omului; subliniază că actuala ordine multilaterală trebuie să integreze pe deplin în arhitectura sa actorii globali care pun accentul pe democrație și pe drepturile omului, precum Uniunea Europeană; cere, prin urmare, ca UE și statele sale membre să depună eforturi pentru a asigura un loc permanent al UE în forumurile multilaterale, în special în cadrul Consiliului de Securitate al ONU, pe lângă locurile deja deținute de statele membre;

24. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la escaladarea atacurilor asupra ordinii internaționale bazate pe norme din partea regimurilor autoritare, totalitare și iliberale, în special prin agresiunea neprovocată și nejustificată împotriva țărilor învecinate pașnice, precum și prin acțiuni menite să submineze funcționarea eficace a organismelor Organizației Națiunilor Unite, inclusiv prin folosirea abuzivă a dreptului de veto în cadrul Consiliului de Securitate al ONU;

25. invită statele membre și partenerii care împărtășesc aceeași viziune să elaboreze o strategie solidă, să își intensifice eforturile pentru a contracara această escaladare alarmantă și să transmită un mesaj unitar și puternic de sprijin acestor organizații atunci când sunt atacate sau amenințate; consideră că ONU, organismele sale constitutive și alte organizații multilaterale trebuie reformate pentru a răspunde în mod eficient acestor provocări și amenințări din ce în ce mai mari;

26. constată că această abatere de la o abordare multilaterală a ordinii mondiale nu numai că reprezintă o amenințare la adresa soluționării eficace a crizelor actuale, ci face și mai probabilă izbucnirea unor noi crize; subliniază că sistemul multilateral, în centrul căruia se află ONU și alte forumuri multilaterale, rămâne cel mai eficient mod de a promova eforturile pentru pace și securitate, respectarea drepturilor omului și soluționarea problemelor de la nivel mondial într-un mod just, sustenabil și principial; apreciază rolul ONU în promovarea drepturilor omului, în soluționarea conflictelor și în guvernanța globală, în special în zonele de conflict;

27. subliniază că nerespectarea tot mai răspândită a dreptului internațional și politizarea dezbaterilor privind instituțiile judiciare internaționale, cum ar fi CIJ și CPI, reprezintă o amenințare existențială la adresa ordinii mondiale bazate pe norme; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la nerespectarea dreptului internațional umanitar și a dreptului internațional al drepturilor omului și cu privire la polarizarea tot mai accentuată în jurul acestora; regretă amenințările fără precedent cu care se confruntă CPI, în special ca urmare a impunerii de sancțiuni împotriva judecătorilor și a personalului său; reamintește că dreptul internațional și autoritățile judiciare independente competente sunt esențiale pentru susținerea justiției internaționale, asigurarea tragerii la răspundere și combaterea impunității, condiții prealabile necesare pentru orice proces de reconciliere și pentru o pace durabilă;

28. subliniază că toate statele membre ale UE, în calitate de părți la Statutul de la Roma, sunt obligate din punct de vedere juridic să execute mandatele de arestare emise de CPI; afirmă că orice decizie de a ignora aceste obligații sau de a se retrage din CPI încalcă acquis-ul UE și subminează ordinea internațională bazată pe norme;

29. reiterează sprijinul ferm al UE pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului; îndeamnă toate statele semnatare ale Convenției europene a drepturilor omului să respecte pe deplin hotărârile Curții;

30. constată cu îngrijorare că anumite țări au încercat în mod repetat să introducă în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului anumite terminologii și concepte care, în cele din urmă, conduc la relativizarea responsabilității; invită UE și statele sale membre să se

asigure că astfel de formulări sunt contracarate în mod sistematic;

31. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la situația drepturilor omului în teritoriile ocupate ilegal, inclusiv pe teritoriul UE, și în cazurile conflictelor prelungite și ale numeroaselor conflicte înghețate și invizibile, și cere să se ia măsuri eficiente pentru a preveni încălcările grave ale drepturilor omului pe teren;

Evaluarea setului de instrumente al UE pentru promovarea și protejarea drepturilor omului și a democrației în întreaga lume

Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2027

32. recunoaște că calendarul Planului de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația este în prezent aliniat la ciclul bugetar al UE, ceea ce ar trebui să contribuie la asigurarea finanțării pentru prioritățile planului de acțiune; reamintește însă că evaluarea la jumătatea perioadei nu s-a bazat pe criterii de referință clare pentru evaluare și, prin urmare, nu a oferit orientări clare pentru remedierea deficiențelor; consideră că revizuirea completă a Planului de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația nu ar trebui amânată și mai mult și că ar trebui să se înceapă imediat lucrările pentru stabilirea parametrilor unui plan îmbunătățit;

33. insistă că Parlamentul trebuie să se implice activ în pregătirea noului plan de acțiune;

34. subliniază rolul diplomației publice, parlamentare și culturale a UE, precum și al relațiilor sale culturale internaționale în promovarea drepturilor omului și a democrației și solicită ca divizia Comunicare strategică și analiză prospectivă din cadrul SEAE să-și intensifice eforturile în acest sens, fiind necesar să i se aloce resurse adecvate;

Finanțarea acțiunii externe în domeniul drepturilor omului și al democrației – instrumentul „Europa globală” propus în CFM 2028-2034

35. salută obiectivele legate de drepturile omului și democrație din cadrul tuturor pilonilor instrumentului „Europa globală” propus și majorarea propusă a finanțării UE pentru acțiunea externă, în special având în vedere reducerile drastice efectuate de alți contribuitori majori la nivel mondial, care afectează direct populațiile cele mai vulnerabile; subliniază că UE nu poate acoperi singură acest deficit;

36. regretă însă profund, pe de o parte, eliminarea programului tematic privind drepturile omului și democrația, un instrument emblematic al UE pentru promovarea și protejarea drepturilor omului și a democrației în întreaga lume, subliniind necesitatea de a integra în mod consecvent o abordare bazată pe drepturile omului în toate instrumentele de acțiune externă ale UE, pentru a asigura coerența, și, pe de altă parte, absența unui buget dedicat și a unor alocări

specifice; subliniază rolul Parlamentului în procesul de programare al instrumentului și invită Comisia și SEAE să transmită toate informațiile relevante în timp util, pentru a permite Parlamentului să își îndeplinească rolul în mod corespunzător;

37. subliniază necesitatea unor ținte procentuale clare, a unor linii bugetare dedicate și a unei monitorizări transparente pentru a asigura că fondurile răspund în mod eficace provocărilor globale și sprijină populațiile vulnerabile; reiterează interdicția de a aloca fonduri UE pentru activități care contravin valorilor fundamentale ale UE, cum ar fi terorismul sau extremismul;

38. regretă absența unei condiționalități transparente și aplicabile privind drepturile omului și democrația în cooperarea cu țările din afara UE, condiționalitate care ar constitui un instrument eficace pentru a conferi un efect concret angajamentului UE de a promova drepturile omului în întreaga lume;

Reprezentantul special al UE (RSUE) pentru drepturile omului

39. continuă să considere că RSUE pentru drepturile omului reprezintă o voce esențială a politicii externe a UE în domeniul drepturilor omului, care contribuie la vizibilitatea și coerența acestei politici, lucrând în strânsă cooperare și coordonare cu toate organismele UE;

Trimisul special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingeri în afara UE

40. observă că postul de trimis special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingeri în afara UE a rămas vacant timp de peste un an; subliniază necesitatea de a asigura o cooperare strânsă cu RSUE pentru drepturile omului și cu Grupul de lucru pentru drepturile omului al Consiliului;

Comerțul UE și acordurile internaționale cu țările din afara UE

41. subliniază rolul esențial al acordurilor internaționale, inclusiv al acordurilor de asociere și comerciale, precum și al instrumentelor precum sistemul generalizat de preferințe (SGP) și SGP+ în plasarea drepturilor omului și a standardelor democratice în centrul relațiilor UE cu țările din afara UE, în încurajarea și monitorizarea respectării acestor standarde și în punerea în aplicare a condiționalității privind drepturile omului în politica externă a UE; își reiterează apelul de a integra evaluări privind drepturile omului și de a include clauze solide privind drepturile omului în acordurile pertinente dintre UE și țările din afara UE; subliniază că este important să se abordeze inegalitatea de gen și să se promoveze drepturile femeilor prin intermediul acestor acorduri, inclusiv sprijinind participarea femeilor la economie și protejându-le împotriva discriminării și a exploatării;

42. insistă că drepturile popoarelor indigene, astfel cum sunt prevăzute în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene, trebuie

respectate în mod consecvent în acordurile, proiectele de dezvoltare și activitățile instituționale ale UE care le afectează terenurile sau resursele; subliniază că este important să se respecte drepturile popoarelor indigene pentru dezvoltarea durabilă, acțiunile climatice și conservarea biodiversității;

43. reamintește responsabilitatea întreprinderilor de a se asigura că operațiunile și lanțurile lor de aprovizionare nu sunt implicate în încălcări ale drepturilor omului; subliniază că trebuie eliminate lacunele juridice și de reglementare care ar putea fi exploatate de întreprinderi în detrimentul drepturilor omului și al mediului; își reafirmă sprijinul ferm pentru Grupul de lucru interguvernamental deschis al ONU privind corporațiile transnaționale și alte întreprinderi în raport cu drepturile omului și pentru lucrările acestuia legate de elaborarea unui instrument obligatoriu din punct de vedere juridic privind afacerile și drepturile omului;

Dialogurile UE privind drepturile omului

44. ia act de faptul că în 2024 au fost organizate 35 de dialoguri și consultări privind drepturile omului; consideră că aceste dialoguri continuă să fie un instrument important pentru promovarea drepturilor omului și a democrației, dar regretă că ele sunt adesea considerate a fi un instrument independent mai degrabă decât un element-cheie al unui angajament susținut pentru drepturile omului în relațiile cu țările și regiunile din afara UE; solicită o implicare sporită și semnificativă a societății civile în dialoguri; subliniază că organizațiile societății civile autentice nu trebuie împiedicate să participe la dialogurile privind drepturile omului și că acestea trebuie incluse, fără nicio limitare, în orice dialog; consideră că există loc pentru îmbunătățirea mai sistematică a rolului Parlamentului în procesul de dialog; reiterează necesitatea de a aduce în discuție cazuri individuale, în special pe cele evidențiate de Parlament în rezoluțiile sale, și de a asigura o monitorizare adecvată; constată că mai multe dialoguri privind drepturile omului se desfășoară în continuare în afara sediului instituțiilor UE;

Instrumente de sancționare ale UE, regimul mondial de sancțiuni în materie de drepturi ale omului (Legea Magnițki a UE)

45. își reiterează sprijinul pentru o utilizare mai accentuată a GHRSR, împreună cu alte cadre de sancțiuni ad-hoc, ca instrument politic esențial de politică al UE de promovare a statului de drept, a democrației și a drepturilor omului, care completează alte instrumente judiciare; invită UE și statele sale membre să extindă domeniul de aplicare al regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (Legea Magnițki a UE) pentru a include actele de corupție, astfel cum a solicitat deja de mai multe ori Parlamentul, și liste sistematice cu autorii actelor de represiune transnațională, inclusiv pe cei care vizează comunitățile din diaspora; reamintește însă limitările și ritmul lent al actualului sistem

decizional pentru activarea acestor instrumente și lacunele din mecanismele de punere în aplicare care permit eludarea dispozițiilor; solicită din nou să se introducă votul cu majoritate calificată pentru deciziile privind regimul mondial de sancțiuni în materie de drepturi ale omului; cere o aplicare echitabilă, bazată pe principii și deplină a sancțiunilor și combaterea eludărilor;

Sprijinul acordat de UE apărătorilor drepturilor omului

46. salută faptul că în 2024, Mecanismul UE pentru apărătorii drepturilor omului, finanțat prin programul tematic pentru drepturile omului și democrație din Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – Europa globală, a sprijinit 10 050 de apărători ai drepturilor omului considerați a fi în situații cu grad ridicat de risc, dintre care 51 % erau femei, și a oferit sprijin unui număr de peste 700 de jurnaliști expuși riscului în 60 de țări, în aceeași perioadă;

47. regretă că unele mecanisme pentru protejarea apărătorilor drepturilor omului, precum ProtectDefenders, nu dispun de resurse suficiente pentru a răspunde nevoilor și invită UE și statele membre să consolideze sprijinul bugetar, asigurând o finanțare flexibilă, accesibilă și pe termen lung, pentru a le permite apărătorilor drepturilor omului să își continue activitatea vitală în contextul intensificării represiunii;

48. subliniază rolul esențial al delegațiilor UE și al reprezentanțelor statelor membre în observarea proceselor în care sunt implicați apărători ai drepturilor omului persecutați, în efectuarea de vizite în centrele de detenție unde se află aceștia și în sprijinul acordat familiilor lor și avocaților lor;

49. salută actualizarea din 2024 a Manualului Codului de vize al UE, care urmărea să precizeze, pentru statele membre, posibilitățile de a trata cu flexibilitate cazurile apărătorilor drepturilor omului cu scopul de a accelera cererile de viză de scurtă ședere pentru persoanele aflate în situații de risc;

50. subliniază rolul valoros al Comunității Premiului Saharov, inclusiv prin intermediul programului de burse Saharov, în a contribui la o mai bună înțelegere a fenomenului represiunii împotriva apărătorilor drepturilor omului, a diferitelor sale implicații și a posibilelor modalități de abordare a acestuia, inclusiv la nivel transnațional; solicită să se consolideze în continuare Comunitatea Premiului Saharov ca platformă pentru experiența directă în monitorizarea încălcărilor, sensibilizarea și mobilizarea rețelelor internaționale;

Acțiunile UE la nivel multilateral pentru susținerea ordinii de drept mondiale

51. felicită UE pentru eforturile de inițiere sau sprijinire a rezoluțiilor în cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului și al Adunării Generale a ONU; se declară preocupat de decizii recente ale țărilor din afara UE de a reduce finanțarea pentru Consiliul pentru Drepturile Omului și sistemul ONU în ansamblu, care au deja implicații concrete pentru capacitatea acestora de a-și îndeplini misiunea;

52. felicită Consiliul Europei pentru rolul său de lider în abordarea preocupărilor și promovarea stabilirii de norme și standarde globale în mai multe domenii legate de drepturile omului, cum ar fi violența bazată pe criterii de gen, libertatea academică, protecția avocaților și a jurnaliștilor, IA și drepturile omului;

53. este profund îngrijorat de faptul că CCI, funcționarii săi și partenerii de cooperare se confruntă cu amenințări sau atacuri; își reafirmă sprijinul ferm pentru CIJ și CPI ca organisme judiciare esențiale, independente și imparțiale; felicită UE pentru sprijinul financiar continuu acordat CPI într-o perioadă deosebit de dificilă pentru justiția internațională; regretă eșecul repetat în activarea dispozițiilor legale de blocare la nivelul UE pentru a proteja CPI de efectele extrateritoriale ale sancțiunilor;

Abordarea de tip „Echipa Europa” și sprijinirea democrației

54. recunoaște importanța alinierii abordărilor privind protecția și promovarea drepturilor omului în toate instituțiile și organismele UE și în reprezentanțele statelor membre implicate în acțiunea externă, în primul rând în ambasadele statelor membre și delegațiile UE în țările terțe, dar și a valorificării întregului potențial al Parlamentului; insistă că abordările flexibile și coordonate ar trebui să rămână incluzive pentru a permite funcționarea optimă a echilibrului puterilor la nivelul instituțiilor UE; subliniază că Parlamentul joacă un rol important în apărarea valorilor UE și a drepturilor omului, de exemplu prin diplomație parlamentară, dialoguri și rezoluții interparlamentare, prin promovarea medierii și încurajarea unei culturi a dialogului și a compromisului, în special în rândul tinerilor lideri politici, precum și prin capacitarea deputatelor, apărătorilor drepturilor omului și reprezentanților societății civile și ai mass-mediei independente; își reiterează apelul adresat Comisiei de a-și continua și extinde activitățile în aceste domenii prin creșterea sprijinului acordat organismelor UE; ia act de activitatea în curs a inițiativei „Echipa Europa” pentru democrație în mai multe țări; consideră că o colaborare mai strânsă între Grupul de susținere a democrației și de coordonare a alegerilor al Parlamentului, direcțiile generale competente ale Comisiei și SEAE ar contribui în mare măsură la activitățile de sprijinire a democrației în țările din afara UE;

Recomandări

55. solicită UE să utilizeze instrumentele de care dispune pentru a contracara problemele tot mai mari cu care se confruntă multilateralismul, astfel încât să se asigure că activitatea instituțiilor internaționale continuă să fie respectată; solicită UE și statelor sale membre să sprijine mai consistent activitatea ONU și a tuturor agențiilor sale, atât din punct de vedere politic, cât și financiar, inclusiv în cadrul reformei sale, pentru a se asigura că aceasta este adecvată scopului său, pentru a respinge influența regimurilor autoritare și totalitare și pentru a garanta continuarea multilateralismului ca bază a guvernanței globale; invită UE să își intensifice propriile eforturi de sprijin și de finanțare pentru a contrabalansa presiunile motivate politic și a proteja procedurile independente; reiterează necesitatea ca UE și statele sale membre să adopte o poziție unitară în organizațiile multilaterale; solicită ca delegațiile UE să joace un rol mai important în acestea și să dispună de resurse adecvate;

56. solicită ca activitatea RSUE să fie sprijinită prin resurse suplimentare și o mai bună coordonare cu delegațiile UE din întreaga lume, subliniind că o transparență și o vizibilitate limitate, cum ar fi absența rapoartelor publice cu privire la vizitele efectuate în țări, la programul de lucru și la priorități sau lipsa unui site specific, pot împiedica controlul public și tragerea la răspundere; regretă că, în pofida solicitărilor continue, Parlamentul a fost exclus din procesul de alegere a RSUE și solicită revizuirea acestei practici;

57. invită Comisia să asigure numirea în timp util a trimisului special al UE pentru libertatea religioasă sau de convingere; insistă că este important ca trimisul special să beneficieze de continuitate, resurse și vizibilitate adecvate pentru a promova în mod eficient libertatea religioasă sau de convingere în întreaga lume; subliniază că raportarea periodică către Parlamentul European ar consolida și mai mult transparența și cooperarea în acest domeniu;

58. cere să se abolească legile privind apostazia și cele privind blasfemia; invită UE și statele sale membre să își intensifice eforturile de protejare a libertății de gândire, de conștiință, religioase sau de convingere, să ridice problema în forurile ONU și să consolideze rapoartele delegațiilor UE pe această temă; invită Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și vicepreședinta Comisiei, SEAE și Comisia să ridice în mod sistematic problema persecutării minorităților religioase în dialogurile politice și privind drepturile omului și să asigure respectarea deplină a libertății de gândire, de conștiință, de religie sau de convingere; invită Consiliul să utilizeze regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului împotriva persoanelor și a entităților responsabile de încălcări grave ale libertății religioase sau de convingere; solicită ca SEAE să identifice țările prioritare pentru acțiunea UE privind libertatea religioasă sau de convingere și să raporteze anual Parlamentului cu privire la

progresele înregistrate;

59. îndeamnă toate statele membre ale UE, în calitate de state părți la Carta ONU, la Statutul de la Roma și la Convenția europeană a drepturilor omului, să respecte pe deplin hotărârile instanțelor internaționale competente, inclusiv ale CEDO; invită UE să îndemne țările terțe, inclusiv pe principalii săi parteneri și țările candidate și potențial candidate, să devină state părți la Statutul de la Roma; invită UE și statele sale membre să continue și să intensifice sprijinul acordat CPI, punându-i la dispoziție mijloacele necesare, inclusiv resurse și sprijin politic; îndeamnă toate statele membre să respecte și să susțină acțiunile și deciziile tuturor organelor CPI, inclusiv prin executarea mandatelor de arestare emise de CPI; solicită protejarea CPI, a funcționarilor săi și a partenerilor de cooperare împotriva amenințărilor și a atacurilor și, în acest sens, își reiterează apelul adresat Comisiei de a activa de urgență dispozițiile legale de blocare pentru a proteja CPI de consecințele sancțiunilor și pentru a-i permite să-și continue activitățile complet independentă; invită statele membre să aplice jurisdicția universală în lupta împotriva impunității;

60. invită Comisia și SEAE să adopte un nou Plan de acțiune pentru egalitatea de gen pentru perioada de după 2027, care să răspundă nevoii de sprijin suplimentar pentru egalitatea de gen și drepturile femeilor și care să combată în mod specific violența de gen și să răspundă la necesitatea unei abordări sensibile la dimensiunea de gen în domeniul ajutorului umanitar;

61. invită UE și statele sale membre să propună includerea „apartheidului de gen” în categoria crimelor împotriva umanității, pentru a-i trage la răspundere pe cei responsabili de această crimă; solicită susținerea fermă a definiției apartheidului de gen, astfel cum a fost propusă de grupul de lucru al ONU privind discriminarea împotriva femeilor și fetelor;

62. solicită ca civilii să fie protejați în permanență în timpul conflictelor armate și să se creeze coridoare umanitare, atunci când este necesar, pentru a permite civililor să părăsească zonele de conflict și condamnă cu fermitate orice atacuri asupra civililor; cere o protecție mai eficientă a jurnaliștilor și a apărătorilor drepturilor omului în timpul conflictelor armate, aceștia fiind persecutați în mod special pentru activitatea lor de documentare a încălcărilor drepturilor omului; subliniază că mamele și copiii sunt expuși unui risc crescut de inaniție și malnutriție;

63. cere să fie luată în considerare participarea femeilor și a bărbaților cu dizabilități în cadrul proceselor de reconstrucție după conflicte armate sau dezastre naturale pentru proiectarea unor infrastructuri sigure și accesibile;

64. invită Comisia și SEAE să stabilească indicatori și termene clare în

Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația pentru perioada de după 2027, pentru a măsura succesul acestuia, pentru a consolida coerența dintre acțiunile pe plan intern și extern ale UE și pentru a stabili legături mai bune între prioritățile enunțate în planul de acțiune și criterii de referință mai restrânse;

65. invită Comisia și SEAE să implice mai mult societatea civilă și să țină seama mai bine de rezultatele consultărilor atunci când elaborează și pun în aplicare politica externă în domeniul drepturilor omului, inclusiv de consultările cu actori locali care sunt cel mai aproape de nivelul punerii în aplicare;

66. solicită un buget alocat clar drepturilor omului, democrației și statului de drept în viitorul CFM, cu obiective clare privind egalitatea de gen care au un sprijin financiar adecvat pentru dezvoltarea de structuri democratice și creșterea libertății mass-mediei, inclusiv în țările învecinate; subliniază că trebuie să asigure sustenabilitatea bugetului UE și pentru dimensiunea sa externă, întrucât reprezintă o pârghie importantă pentru a asigura o mai bună respectare a drepturilor omului și a standardelor democratice de către țările partenere; solicită, prin urmare, introducerea unor clauze executorii și solide privind drepturile omului și democrația în noul instrument „Europa globală” pentru finanțarea țărilor partenere din afara UE; solicită asigurarea unui cadru de condiționalitate operațională care să se aplice, printre altele, asistenței macrofinanciare, preferințelor comerciale și facilitării eliberării vizelor, cu criterii de referință clare și mecanisme juridice executorii pentru a asigura conformitatea, inclusiv cu clauze de suspendare în cazul încălcărilor persistente;

67. insistă asupra faptului că țările din afara UE care primesc sprijin din partea Uniunii în domeniul drepturilor omului, al statului de drept sau al dezvoltării societății civile trebuie să înființeze instituții naționale independente pentru drepturile omului, cum ar fi birouri ale avocatului poporului, în conformitate cu Principiile de la Paris; subliniază că prezența unor astfel de instituții ar trebui să fie o condiție prealabilă pentru eligibilitatea finanțării;

68. invită partenerii instituționali ai UE să exploreze noi căi de îmbunătățire a procesului decizional, inclusiv votul cu majoritate calificată, și, atunci când se utilizează proceduri mai flexibile, cum ar fi abordarea de tip „Echipa Europa”, să se asigure că drepturile omului sunt suficient de bine protejate;

69. solicită ca dialogurile privind drepturile omului să fie consolidate prin criterii de referință și rezultate clare, astfel încât progresele să poată fi clar delimitate și evaluate în cadrul fiecărei runde de dialog; solicită implicarea sistematică și semnificativă a actorilor societății civile în dialogurile privind drepturile omului și în acțiunile ulterioare;

70. solicită creșterea vizibilității acestor dialoguri și a rezultatelor lor,

inclusiv prin publicarea de declarații de presă comune, și care ca aceste dialoguri să fie orientate spre rezultate sau să se bazeze pe criterii de referință clare care să permită o monitorizare eficace, inclusiv consultări *ex ante* și *ex post* cu organizații veritabile ale societății civile;

71. solicită intensificarea colaborării cu Parlamentul în procesul de deliberare care conduce la dialoguri; subliniază, în plus, necesitatea ca Uniunea să exercite în continuare presiuni pentru ca dialogurile să fie organizate la sediul instituțiilor UE; consideră că societatea civilă și instituțiile naționale din domeniul drepturilor omului ar trebui să aibă un rol clar în monitorizarea progreselor înregistrate în punerea în aplicare a acestor obiective;

72. invită UE să urmărească instituirea unor instrumente europene și internaționale care să garanteze accesul la justiție și la căi de atac efective pentru persoanele care sunt victime ale încălcărilor drepturilor omului comise de întreprinderi; solicită punerea în aplicare eficace și riguroasă a normelor actuale ale Uniunii privind comportamentul responsabil al întreprinderilor în ceea ce privește drepturile omului, ale lucrătorilor și de mediu, cum ar fi legislația UE privind diligența necesară; subliniază necesitatea de a stabili politici și mecanisme ale UE capabile să reconcilieze în mod eficace cerințele tranziției sustenabile cu respectarea mijloacelor de subzistență ale comunităților locale; invită UE să promoveze și să protejeze comunitățile locale și drepturile popoarelor indigene în cadrul politicii sale externe;

73. îndeamnă UE să se angajeze ferm în punerea în aplicare a Acordului de la Paris și să consolideze cooperarea internațională în domeniul climei; subliniază importanța abordării implicațiilor schimbărilor climatice asupra păcii și securității la cel mai înalt nivel;

74. invită UE să evalueze eficacitatea setului de instrumente pentru combaterea campaniilor de dezinformare care vizează Uniunea, în special în țările care primesc asistență umanitară și pentru dezvoltare semnificativă din partea UE și în țările candidate la aderare; invită UE să sprijine urgent mass-media și canalele de informare de încredere care promovează responsabilizarea autorităților și sprijină tranzițiile democratice, subliniind nevoia de a respecta principiile pluralismului, transparenței și independenței;

75. salută directiva menită să protejeze jurnaliștii și apărătorii drepturilor omului împotriva acțiunilor judiciare abuzive și a acțiunilor strategice în justiție împotriva mobilizării publice; încurajează legiuitorii din țările din afara UE să elaboreze o legislație cu același obiectiv, ca parte a unor eforturi mai ample de promovare și protejare a libertății și a pluralismului mass-mediei; cere ca atacurile la adresa libertății mass-mediei, precum și erodarea persistentă și sistematică a dreptului la informare să fie luate în considerare în monitorizarea de către UE a respectării acordurilor

internaționale;

76. subliniază că este important să se ia măsuri pentru combaterea dezinformării legate de gen și a hărțuirii online care vizează femeile implicate în politică, jurnalism și în societatea civilă și care au scopul de a reduce la tăcere opoziția, de a submina participarea democratică și de a răspândi discursurile anti-UE; insistă că instrumentul ar trebui să includă cerințe obligatorii pentru a preveni, atenua și remedia impactul asupra drepturilor omului specifice dimensiunii de gen; solicită contramăsuri proporționale și eficace și instrumente de monitorizare mai bune pentru a preveni, a denunța și a contracara astfel de fenomene, protejând, totodată, drepturile fundamentale și libertatea de exprimare; solicită măsuri specifice de sprijin și protecție pentru a garanta siguranța jurnalistelor, a activistelor și a politicienelor, atât în mediul online, cât și offline;

77. solicită promovarea libertății academice ca o componentă-cheie a societăților deschise și democratice;

78. invită Comisia și statele membre să recunoască represiunea transnațională drept o amenințare specifică la adresa drepturilor omului, să instituie sisteme de urmărire, de documentare și de combatere a acesteia, să ofere cursuri de pregătire și resurse autorităților de aplicare a legii și să asigure tragerea la răspundere a autorilor, inclusiv a funcționarilor și agenților din țările din afara UE și a celor care o facilitează la nivel local; subliniază că răspunsurile UE ar trebui să integreze aceste tendințe în orientările privind drepturile omului și în cooperarea internațională;

79. invită UE și statele sale membre să continue și să își intensifice sprijinul pentru apărătorii drepturilor omului și să adopte garanții de reglementare adecvate în Uniune pentru a combate represiunea transnațională;

80. reamintește că poziția de lider a UE în ceea ce privește diplomația digitală și cea în domeniul IA este esențială pentru promovarea modelelor care asigură standarde ridicate în materie de drepturi ale omului, precum și pentru relevanța și reziliența sa; invită, în acest sens, UE să-și extindă diplomația digitală și cea în domeniul IA, să pună în aplicare Regulamentul privind serviciile digitale[9] și să se asigure că companiile din domeniul tehnologiei și platformele de comunicare socială respectă obligațiile în materie de drepturi ale omului și combat represiunea transnațională, inclusiv cea împotriva apărătorilor drepturilor omului; invită UE și statele sale membre să se asigure că actorii care permit represiunea transnațională digitală,

---

9 Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

în special în sectorul tehnologiei, sunt trași la răspundere;

81. reiterează importanța misiunilor UE de observare a alegerilor pentru evaluarea independentă și imparțială a proceselor electorale pe care le monitorizează, având în vedere intensificarea ingerințelor unor state în alegerile din alte țări prin tactici hibride, inclusiv prin utilizarea IA; invită SEAE și Comisia să analizeze și să raporteze Parlamentului despre inițiativele lor de abordare a provocărilor generate de IA în procesele electorale; solicită protecția observatorilor electorali internaționali; solicită ca adoptarea și punerea în aplicare a recomandărilor acestor misiuni de observare a alegerilor în țări din afara UE să fie monitorizată în continuare și ca acestea să ocupe un loc esențial în cadrul relațiilor dintre UE și țara terță vizată; subliniază că contribuția Parlamentului la aceste misiuni, precum și la dezvoltarea și consolidarea metodologiei acestora, constituie o dimensiune esențială a acțiunii sale externe; constată că țările refuză tot mai frecvent să invite UE ca observator la alegerile naționale și solicită SEAE să remedieze această situație; salută activitatea Fondului European pentru Democrație și reiterează necesitatea de a consolida în continuare activitățile și resursele sale; solicită sprijin financiar suplimentar din partea UE pentru organizarea misiunilor electorale;

82. solicită consolidarea eforturilor pentru a garanta participarea publică a minorităților, precum și pentru a crește nivelul de reprezentare a femeilor și a tinerilor în procesele electorale;

83. condamnă din nou toate formele de rasism, intoleranță, antisemitism, islamofobie, persecutare a creștinilor, xenofobie și discriminare pe motive de rasă, etnie, naționalitate, clasă socială, dizabilitate, castă, religie, convingeri, vârstă, orientare sexuală sau identitate de gen; susține adoptarea sau îmbunătățirea mecanismelor de raportare a comportamentelor discriminatorii, precum și accesul la căi de atac efective, pentru a contribui la eliminarea impunității celor care adoptă astfel de comportamente;

84. regretă că, deși în prezent creștinismul rămâne religia cea mai persecutată din lume, cu peste 380 de milioane de persoane afectate, nu există niciun coordonator european responsabil de combaterea creștinofobiei, deși a fost numit un coordonator pentru combaterea islamofobiei;

85. invită din nou Consiliul să adopte în cel mai scurt timp un mandat ambițios care să permită UE să participe la negocierile în curs cu privire la un instrument cu caracter juridic obligatoriu al ONU prin care întreprinderile să poată fi trase la răspundere pentru încălcările drepturilor omului; invită Uniunea să asigure alinierea legislației UE și a celei naționale la standardele internaționale privind drepturile omului și să consolideze colaborarea cu alte regiuni și organizații mondiale;

86. solicită aplicarea sistematică a evaluărilor *ex ante* și *ex post* cu privire la situația drepturilor omului și includerea unor clauze solide și obligatorii privind drepturile omului în acordurile dintre UE și țările din afara UE, susținute de un set clar de criterii de referință și de proceduri care trebuie urmate în caz de încălcări; invită Comisia și SEAE să se asigure că clauzele privind drepturile omului din acordurile internaționale în vigoare sunt monitorizate activ și aplicate efectiv, inclusiv prin suspendarea acordurilor, și să își îmbunătățească comunicarea cu Parlamentul în ceea ce privește considerentele și deciziile referitoare la aplicarea acestor clauze; insistă asupra faptului că, în caz de încălcări persistente ale clauzelor privind drepturile omului de către țările partenere, inclusiv cele care beneficiază de SGP+, UE ar trebui să reacționeze rapid și hotărât, de exemplu prin suspendarea acordurilor în cauză dacă alte opțiuni se dovedesc ineficiente;

87. solicită crearea unui portal de soluționare a plângerilor, în cadrul instrumentelor comerciale și financiare ale UE, eventual prin adaptarea punctului unic de contact al Comisiei pentru a permite depunerea de plângeri referitoare la nerespectarea clauzelor privind drepturile omului; subliniază că acest portal ar trebui să fie accesibil, ușor de utilizat de cetățeni și transparent și să fie deschis pentru cetățenii din țările din afara UE;

88. încurajează monitorizarea și evaluarea atentă a capacităților de care dispun delegațiile UE pentru a se asigura că fiecare dispune de un punct de contact desemnat pentru cazurile de încălcări ale drepturilor omului și de resurse suficiente pentru a permite un răspuns eficace și rapid; recomandă totodată ca personalul delegațiilor UE să fie instruit periodic cu privire la orientările actuale ale Uniunii referitoare la aspecte specifice legate de drepturile omului; cere ambasadelor statelor membre să se implice în apărarea și promovarea drepturilor omului în țările terțe într-un mod mai ferm, sprijinind activ rolul delegațiilor UE;

89. subliniază că, în multe regiuni ale lumii, microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii (MIMM-urile) sunt adesea forța motrice a economiilor locale, cu un număr tot mai mare de femei care le conduc; atrage atenția asupra faptului că, la nivel mondial, MIMM-urile reprezintă 90 % din întreprinderi, între 60 % și 70 % din locurile de muncă și 50 % din produsul intern brut; scoate în evidență importanța contribuției MIMM-urilor la Agenda 2030 și la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă, și anume cele privind eradicarea sărăciei și condiții de muncă decentă pentru toți;

90. solicită din nou să se acorde prioritate luptei împotriva corupției ca factor care permite atacurile la adresa drepturilor omului și a democrației; îndeamnă Consiliul să adopte în sfârșit un regim de sancțiuni anticorupție, care reprezintă o prioritate de lungă durată a Parlamentului;

91. invită UE să intensifice colaborarea diplomatică cu țările care continuă să aplice pedeapsa cu moartea, o pedeapsă care nu este compatibilă cu dreptul la viață și cu interzicerea torturii, încurajând dialogul și cooperarea în chestiuni legate de drepturile omului și oferind sprijin pentru elaborarea reformelor sistemului judiciar care ar putea duce la abolirea acesteia;

92. solicită UE să actualizeze domeniul de aplicare al Regulamentului împotriva torturii[10] pentru a reflecta evoluția de pe piața internațională a securității, schimbările în utilizarea echipamentelor pentru asigurarea respectării legii și în utilizarea abuzivă a acestora, precum și provocările emergente, în special tortura și relele tratamente aplicate în afara detenției în timpul reprimării protestelor pașnice; invită UE să promoveze respectarea Convenției de la Geneva privitoare la tratamentul prizonierilor de război;

93. solicită consolidarea inițiativelor UE de combatere a traficului de persoane, cu accent pe identificarea timpurie, protecția centrată pe victime (inclusiv copii) și perturbarea financiară a rețelelor;

94. subliniază că este necesară punerea în aplicare riguroasă și revizuirea cuprinzătoare a „Orientărilor UE cu privire la apărătorii drepturilor omului” pentru a valorifica întregul său potențial, ținând seama de nivelul tot mai ridicat de sofisticare al persecuției și hărțuirii apărătorilor drepturilor omului, inclusiv de amenințările digitale și de represiunea transnațională;

95. solicită extinderea utilizării regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (Legea Magnițki a UE) pentru a sancționa persoanele care persecută sau hărțuiesc apărători ai drepturilor omului, inclusiv apărători ai drepturilor de mediu și ai drepturilor funciare;

°

° °

96. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului Special al Uniunii Europene pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de a 80-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, Președintelui Consiliului ONU pentru Drepturile Omului,

---

[10] Regulamentul (UE) 2019/125 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 ianuarie 2019 privind comerțul cu anumite bunuri care ar putea fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (JO L 30, 31.1.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/125/oj).

Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și șefilor delegațiilor Uniunii Europene.